

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน กรณีศึกษา กลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดง ตำบลป่าตุ่ม อำเภอฟ้าขาว จังหวัดเชียงใหม่

มานพ ชุ่มอุ่น¹
อภินันท์ ญาณทัชชะ^{2*}
วาริพิน มงคลสมัย³
แวววรรณ ละอองศรี⁴

Received 8 February 2024

Revised 16 September 2024

Accepted 5 October 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน กำหนดราคาขายและวางแผนกำไรที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์น้ำพริกตาแดงของตำบลป่าตุ่ม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ กลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดงตำบลป่าตุ่ม จำนวน 41 ราย เครื่องมือในการวิจัยใช้เชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่มย่อย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลต้นทุน ผลตอบแทนและนโยบายในการประกอบธุรกิจ และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า การผลิตน้ำพริกตาแดงต่อ 15 กิโลกรัม ขนาดบรรจุ 100 กรัม จำนวน 200 กระปุก มีต้นทุนการผลิตรวมเท่ากับ 3,338.00 บาท แบ่งเป็นวัตถุดิบทางตรง 1,574.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 47 ค่าแรงงานทางตรง 900.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 27 และค่าใช้จ่ายในการผลิต 864.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 26 ด้านการกำหนดราคาขาย และการคาดการณ์กำไร ทางกลุ่มพิจารณา กำหนดราคาขายเพื่อให้ได้กำไรที่ต้องการ คือ 1 เท่าของต้นทุนการผลิต จากการคำนวณเท่ากับ 33.38 บาท ร่วมกับกลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยาที่กำหนดราคาขายหน่วยละ 39.00 บาท ส่งผลให้กำไรจากการจำหน่ายเท่ากับ 4,421.00 บาทต่อครั้งการผลิต

คำสำคัญ: ต้นทุน ผลตอบแทน น้ำพริกตาแดง

¹ ³ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เลขที่ 202 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50300

² คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เลขที่ 39 หมู่ที่ 1 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12110

⁴ วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เลขที่ 202 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50300

Email: ¹ manop.teya@gmail.com ³ varipin1@gmail.com ⁴ waewwan_lao@g.cmru.ac.th

* Corresponding author email: apinat_y@rmutt.ac.th

ANALYSIS OF THE COST AND RETURNS: A CASE STUDY OF THE COMMUNITY PRODUCTION OF RED CHILI PASTE GROUP OF PATUM VILLAGE, PHRAO DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE

Manop Chum-Un¹

Apinat Yanthaksa^{2*}

Varipin Mongkolsamai³

Waewwan La-onsri⁴

Abstract

This study aims to analyze the costs and returns, determine the selling price, and plan the appropriate profit for the “Nam Prik Ta Daeng” product from Pa Tum subdistrict. The key informants were specifically sampled, consisting of 41 “Nam Prik Ta Daeng” producers from Pa Tum subdistrict. Qualitative research tools include structured interviews, focus group discussions, and content analysis. Quantitative research tools include a questionnaire on costs, returns, and business policies, and data analysis using descriptive statistics.

The study found that the production cost for 15 kilograms of “Nam Prik Ta Daeng”, packed into 200 jars of 100 grams each, amounts to 3,338.00 baht. This is divided into direct materials at 1,574.00 baht, accounting for 47%, direct labor costs at 900.00 baht, accounting for 27%, and production expenses at 864.00 baht, accounting for 26%. Regarding pricing and profit forecasting, the group decided to set the selling price to achieve a desired profit equal to the production cost, calculated at 33.38 baht per unit. Combined with a psychological pricing strategy, the selling price was set at 39.00 baht per unit, resulting in a profit of 4,421.00 baht per production cycle.

Keywords: Cost, Return, Red Chili Paste

^{1 3} Faculty of Management Sciences, Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Phuk Rd, A.Muang, Chiang Mai, 50300

² Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, 39 Moo 1, Klong 6, Khlong Luang, Pathum Thani 12120

⁴ International College, Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Phuk Rd, A.Muang, Chiang Mai, 50300

Email: ¹ manop.teya@gmail.com ³ varipin1@gmail.com ⁴ waewwan_lao@g.cmru.ac.th

* Corresponding author email: apinat_y@rmutt.ac.th

บทนำ

อำเภอพริ้ง จังหวัดเชียงใหม่ที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่มีธรรมชาติสวยงาม และป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ มีทิวเขาและภูเขาต่าง ๆ อยู่รอบตัวอำเภอ ซึ่งพริ้งมีความเป็นศูนย์กลางในการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าว ถั่ว สับปะรด และผลไม้อื่น ๆ ซึ่งเป็นที่มาของรายได้ส่วนใหญ่ของประชาชนในพื้นที่นี้ นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น สวนน้ำฮอร์โมนที่เป็นสวนน้ำชื่อดังที่มีสระว่ายน้ำ ลานสเก็ตบอร์ด และกิจกรรมน้ำที่น่าสนใจ และมีป่าและภูเขาที่เหมาะสมสำหรับการเดินป่า และกิจกรรมอื่น ๆ ในธรรมชาติ เช่น การปั่นจักรยานเสือภูเขาและการปีนเขา จึงทำให้อำเภอพริ้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับคนที่ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวายของเมืองใหญ่และอยากสัมผัสความสงบสุขและธรรมชาติที่งดงาม (หนังสือพิมพ์บ้านข่าว, 2562)

ตำบลป่าต๋มมีประวัติมายาวนานซึ่งหมู่บ้านแรก ๆ ในตำบลป่าต๋มประกอบด้วยหมู่บ้านทุ่งกู่ ทุ่งห้า ป่าต๋ม และตันรุ่ง ต่อมาภายหลังได้ถูกแยกออกเป็น 9 หมู่บ้าน โดยชาวบ้านในป่าต๋มเป็นหนึ่งในชุมชนอพยพที่มาจากที่สูงรวมถึงชนเผ่าลัวะและไทยใหญ่ อาชีพเดิมของชาวตำบลป่าต๋ม คือ การทำนา ทำสวน และการหาของในป่า ปัจจุบันนอกจากการทำอาชีพหลักดังกล่าว ทางชุมชนได้มีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตสินค้าของตนเองในช่วงว่างเว้นจากฤดูเพาะปลูก แต่ผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือ One tambon one product (OTOP) ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าทางการเกษตรหรือสินค้าที่นำเอาวัตถุดิบทางการเกษตรมาแปรรูป เช่น ข้าวหอมมะลิ ถั่วเน่า น้ำอ้อย ของฝากของที่ระลึก ตุ๊กตาปั้นด้วยดิน เป็นต้น (เทศบาลป่าต๋ม, 2567) จากการลงพื้นที่พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดงในตำบลป่าต๋มนั้น ทางประธานกลุ่มมีความสนใจในการบริหารงาน แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสาเหตุในเบื้องต้นเป็นเพราะกลุ่มยังไม่มีเงินจกบันทึกรายได้ค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าที่น่าเชื่อถือ ทั้งนี้โดยที่ประธานกลุ่มไม่มีความรู้ในด้านบัญชี การผลิตส่วนมากพึ่งพาการกะประมาณ จากสถานการณ์นี้กลุ่มพบว่าระบบการจัดการและบัญชีการเงินยังขาดความเป็นมาตรฐาน ซึ่งทำให้การบันทึกรายการไม่ถูกต้อง และมีผลกระทบต่อการบริหารงานของกลุ่มได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาประเด็นปัญหาด้านต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดงของกลุ่ม พบว่า การผลิต น้ำพริกตาแดงยังไม่ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตมาก่อน และสมาชิกในกลุ่มมีความต้องการทราบข้อมูลต้นทุนการผลิต ตลอดจนราคาขายที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารงานของกลุ่ม ทั้งด้านการจัดการเงินทุนไม่ให้รั่วไหล ไม่กินเงินทุนของสมาชิก และโดยเฉพาะต่อการแบ่งปันผลกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นการต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตน้ำพริกตาแดงของกลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดงในตำบลป่าต๋ม เพื่อเป็นแนวทางที่ดีในการบริหารงาน การสร้างรายได้ และการรวมตัวของกลุ่มน้ำพริกตาแดงได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตน้ำพริกตาแดงของชุมชนป่าต๋ม อำเภอพริ้ง จังหวัดเชียงใหม่

2. เพื่อกำหนดราคาขายและวางแผนกำไรที่เหมาะสมจากการผลิตน้ำพริกตาแดงของชุมชน ตำบล ป่าดุ่ม อำเภอพร้าวก้าง จังหวัดเชียงใหม่

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยใช้ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แนวคิดต้นทุนการผลิต (Cost of Manufacturing) ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยต้นทุนหมายถึงทรัพยากรที่ต้องเสียไปเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ในรูปแบบของสินทรัพย์หรือบริการ และจะใช้ประโยชน์ในอนาคต เช่น ต้นทุนของอาคารที่ยังเหลืออยู่หลังจากหักค่าเสื่อมราคาในงวดนั้น ๆ ค่าเบี้ยประกันจ่ายล่วงหน้าที่เหลืออยู่ หลังจากตัดเป็นค่าใช้จ่าย ในส่วนที่บริการคุ้มครองแล้วในงวดปัจจุบัน สินค้าคงเหลือที่ยังไม่ได้จำหน่ายออกไป เป็นต้น ต้นทุนที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์เหล่านี้จะแสดงเป็นสินทรัพย์อยู่ในฐานะทางการเงิน ณ วันสิ้นงวด หรือต้นทุน หมายถึง จำนวนเงินที่จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ โดยจำนวนเงินที่จ่ายไปนั้นจะต้องวัดมูลค่าได้ และมูลค่าที่เสียไปนั้นอาจต้องเสียไปในทันที เช่น ซื้อวัตถุดิบเป็นเงินสด จ่ายค่าเบี้ยประกันโรงงานเป็นเงินสดหรืออาจต้องเสียไปในอนาคตได้ เช่น ซื้อวัตถุดิบเป็นเงินเชื่อ ค่าแรงงานค้างจ่าย ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจมีสภาพเป็นสินทรัพย์หรือค่าใช้จ่ายก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าต้นทุนนั้นหมดประโยชน์แล้วหรือไม่ การจำแนกต้นทุนตามลักษณะส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบของต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีดังนี้ (อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์, 2565)

1.1 วัตถุดิบ (Material) เป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปโดยทั่วไป ซึ่งต้นทุนที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้า อาจจะถูกแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ วัตถุดิบทางตรง (Direct materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตและสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ เช่น ไม้แปรรูปจัดเป็น วัตถุดิบทางตรงของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ใช้ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น และวัตถุดิบทางอ้อม (Indirect materials) หมายถึง วัตถุดิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมกับการผลิตสินค้า แต่ไม่ใช่วัตถุดิบหลักหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ เช่น ตะปู กาว กระดาษทรายที่ใช้เป็นส่วนประกอบของการทำเครื่องหนัง โดยปกติแล้ววัตถุดิบทางอ้อมอาจถูกเรียกว่าวัสดุ ส่วนวัตถุดิบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ส่วนประกอบที่สำคัญในการผลิตสินค้า เรียกว่า วัตถุดิบทางอ้อม หรือวัสดุโรงงาน (Factory Supplies) ซึ่งใช้ในการผลิตปริมาณน้อยและยากที่จะคำนวณได้ว่าสินค้าที่ผลิตเสร็จแต่ละหน่วยใช้วัตถุดิบชนิดนี้เท่าไร เช่น น้ำมันหล่อลื่น เป็นต้น (เบญจมาศ อภิสิทธิ์ภิญโญ, 2562)

1.2 ค่าแรงงาน (Labor) หมายถึง ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้าง หรือคนงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า โดยปกติแล้วค่าแรงงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ค่าแรงงานทางตรง หมายถึงค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ก็ควรถือเป็นแรงงานทางตรง เป็นต้น และค่าแรงงานทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายใน

การผลิตประเภทหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือนพนักงานทำความสะอาดเครื่องจักร เป็นต้น ซึ่งค่าแรงงานทางอ้อมเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต ดังนั้นค่าแรงงานทางตรงจึงเป็นค่าตอบแทนที่กิจการจ่ายให้คนงานที่ทำงานในโรงงาน เพื่อแปรสภาพวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เป็นค่าแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าโดยตรง และสามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงที่ใช้ในการผลิตสินค้าต่อหน่วยได้ง่าย เช่น ค่าแรงงานคนงานเย็บรองเท้า เป็นต้น สำหรับค่าแรงงานที่จ่ายให้บุคคลที่ไม่ได้ผลิตสินค้าโดยตรง แต่มีส่วนช่วยให้การผลิตสินค้าสำเร็จรูปเสร็จไปด้วยดี เรียกว่า ค่าแรงงานทางอ้อม เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมงาน ค่าจ้างทำความสะอาดโรงงาน เงินเดือนยามประจำโรงงาน เป็นต้น (พรธรรณิภา รอดวรรณะ, 2560)

1.3 ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead) หมายถึง แหล่งรวบรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าที่นอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง เช่น วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมอื่น ๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคา หรือค่าภาษี เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการผลิตในโรงงานเท่านั้น ดังนั้น ค่าใช้จ่ายการผลิตจึงถือเป็นที่ยรวมของค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมต่าง ๆ ทำให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตจึงเป็นต้นทุนการผลิตสินค้าทั้งหมดที่นอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง เช่น ค่าวัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าซ่อมแซมเครื่องจักร ค่าเสื่อมราคาโรงงาน ค่าเบี้ยประกันภัยโรงงาน เป็นต้น

2. แนวคิดการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน (Cost and Returns Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของต้นทุนและผลตอบแทนโดยพิจารณาจากต้นทุนทั้งหมด (Total Cost) ผลตอบแทนทั้งหมด (Total Returns) และผลตอบแทนสุทธิ (Net Return) ดังนี้

2.1 ด้านต้นทุน โดยต้นทุนทั้งหมดได้จากค่าใช้จ่ายในการลงทุนและดำเนินงาน ซึ่งต้นทุนการผลิตแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) หมายถึง ต้นทุนที่ผู้แปรรูปจะต้องจ่าย ไม่ว่าจะทำการผลิตหรือไม่ก็ตาม แบ่งเป็นต้นทุนคงที่ที่เป็นตัวเงิน (Explicit Fixed Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ธุรกิจต้องจ่ายในรูปของเงินสดในจำนวนที่คงที่ต่อปี และต้นทุนคงที่ที่ไม่เป็นตัวเงิน (Implicit Fixed Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้จ่ายไปจริงในรูปของเงินสด หรือเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ประเมิน และต้นทุนผันแปร (Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้ปัจจัยผันแปรในการผลิตและปัจจัยผันแปรจะใช้หมดไปในช่วงการผลิตนั้น ๆ แบ่งเป็นต้นทุนผันแปรที่เป็นตัวเงิน (Explicit Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่จ่ายไปจริงเป็นเงินสดจากการใช้ปัจจัยผันแปรต่าง ๆ และต้นทุนผันแปรที่ไม่เป็นตัวเงิน (Implicit Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนการผลิตที่ไม่ได้จ่ายเป็นเงินสดเป็นค่าใช้จ่ายที่คิดจากปัจจัยการผลิตผันแปรต่าง ๆ ที่เป็นของธุรกิจ

2.2 ด้านกำไร โดยกำไรสุทธิ (Net Profit) หมายถึง ผลกำไรที่เหลือหลังจากธุรกิจได้หักต้นทุนและค่าใช้จ่ายทั้งหมดออกจากรายได้รวม ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินความสามารถในการดำเนินงานและความยั่งยืนทางการเงินของกิจการ กำไรสุทธิสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการจัดการรายได้ ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ดอกเบี้ยจ่าย และภาษีเงินได้

ในทางทฤษฎี กำไรสุทธิเป็นตัวแปรสำคัญใน งบกำไรขาดทุน (Income Statement) ซึ่งแสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกิจการในช่วงเวลาหนึ่ง

3. แนวคิดการกำหนดราคาและกลยุทธ์ราคา แนวคิดในตั้งราคาสินค้ามีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งราคาโดยคิดจากต้นทุนของสินค้า อาทิ การตั้งราคาโดยบวกเพิ่มจากต้นทุนรวม ซึ่งได้มาจาก 1) ต้นทุนคงที่รวมกับต้นทุนผันแปร 2) การตั้งราคาโดยยึดฐานจากจุดคุ้มทุน และ 3) การตั้งราคาโดยยึดฐานการแข่งขัน ขณะที่กลยุทธ์ราคาที่สำคัญในการแข่งขัน เช่น กลยุทธ์ราคาสูงใช้เพื่อสร้างภาพพจน์ให้กับสินค้า กลยุทธ์ราคาตามตลาดซึ่งเหมาะกับสินค้าที่สร้างความแตกต่างในตัวเองได้ยาก กลยุทธ์ราคาต่ำที่ต้องการแสวงหาส่วนครองตลาด และปริมาณการจำหน่ายที่มากขึ้น กลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยา อาทิ กลยุทธ์ราคาเลขคู่หรือเลขคู่ที่จะตั้งราคาสินค้าที่ให้เลขตัวท้ายของราคาลงท้ายด้วยเลขคู่หรือเลขคู่ เพราะสมมติฐานในการรับรู้ความหมายของตัวเลขที่มีค่าต่างกันจะมีความแตกต่างกัน และกลยุทธ์ราคาเพื่อการส่งเสริมการตลาดที่จะเสนอราคาสินค้าที่ถูกลงกว่าตลาดเพื่อดึงดูดใจกลุ่มตลาดเป้าหมายแต่มีกำหนดเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ (ธัญปวิณ รัตน์พงศ์พร, 2562; มานพ ชุ่มอุ่น 2565)

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากร คือ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเจาะจง คือ กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนตำบลป่าต๋มที่สนใจและตั้งใจที่จะพัฒนาองค์ความรู้ทางการบัญชี การคิดและการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน จำนวน 41 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้เครื่องมือหลัก ดังนี้

(1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

(2) แบบสอบถาม

(3) แบบสอบถามข้อมูลต้นทุน ผลตอบแทนและนโยบายในการประกอบธุรกิจ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบของเครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลของบริบทชุมชน คณะนักวิจัยได้ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในตำบลป่าต๋มและข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เอกสาร การผลิตสินค้าของชุมชนตำบลป่าต๋มและเอกสารการพัฒนาสินค้าโอท็อปของสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอพร้าว

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนปฏิบัติงานที่วางแผน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์ การจัดกิจกรรมกลุ่ม และการอบรมเชิงปฏิบัติการ ร่วมกับการใช้แบบสอบถามเพื่อการศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของสินค้าชุมชน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากการศึกษาบริบทชุมชน การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์ การจัดกิจกรรมกลุ่ม และการอบรมเชิงปฏิบัติการ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามด้านต้นทุนและผลตอบแทนในการประกอบธุรกิจชุมชนและแบบสอบถามนโยบายการประกอบธุรกิจ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตน้ำพริกตาแดงของชุมชนป่าต๋มมีดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 82 เพศชาย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ส่วนใหญ่อายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 64 อายุ 40-49 ปีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24 อายุ 30-39 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ที่เหลืออายุระหว่าง 20-29 ปีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งทั้งหมดมีประสบการณ์ในการทำน้ำพริกตาแดงมากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดงในพื้นที่นี้เป็นกลุ่มสตรีวัยกลางคนถึงสูงอายุที่มีประสบการณ์ยาวนานในการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้ จึงน่าจะมีความรู้และทักษะที่ลึกซึ้งในการผลิตน้ำพริกตาแดง

1.2 ต้นทุนในการผลิตน้ำพริกตาแดง โดยพิจารณาจากความเห็นของชุมชนมีความต้องการทราบข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนเพื่อการใช้ประโยชน์ต่อการบริหารงานของกลุ่ม ทั้งด้านการจัดการเงินทุนไม่ให้รั่วไหล ไม่กินเงินทุนของสมาชิก และการแบ่งปันผลกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งการคำนวณต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดงจะให้ชุมชนอธิบายขั้นตอนในการผลิตและระบุจำนวนต้นทุนที่ต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนการผลิต ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยแสดงรายละเอียดของต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดง 15 กิโลกรัม แบบกระปุกพลาสติก ขนาดบรรจุ 100 กรัม จำนวน 200 กระปุก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดงแบบกระปุกพลาสติกขนาด 100 กรัม จำนวน 200 กระปุก

ที่	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
1. วัตถุดิบทางตรง	1.1 พริกชี้ฟ้าแห้ง 3 กิโลกรัม X 170 บาท	510.00
	1.2 หอมแดง 4 กิโลกรัม X 48 บาท	192.00
	1.3 กระเทียม 2 กิโลกรัม X 65 บาท	130.00
	1.4 เนื้อปลาต้มสุก 3 กิโลกรัม X 150 บาท	450.00
	1.5 กะปิ 1 กิโลกรัม X 95 บาท	95.00
	1.6 น้ำมะขามเปียก 1 กิโลกรัม X 87 บาท	87.00
	1.7 น้ำตาลปี๊บ 0.5 กิโลกรัม X 82 บาท	41.00
	1.8 น้ำปลา 500 มล. (1 ขวด) X 24 บาท	24.00
	1.9 น้ำมันพืช 500 มล. (1 ขวด) X 45 บาท	45.00
	รวมวัตถุดิบทางตรง	1,574.00
2. ค่าแรงงานทางตรง	2.1 ค่าแรงผลิตน้ำพริกตาแดง 1 วัน X 3 คน X 300 บาท	900.00
	รวมค่าแรงงานทางตรง	900.00

ตารางที่ 1 ต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดงแบบกระปุกพลาสติกขนาด 100 กรัม จำนวน 200 กระปุก (ต่อ)

ที่	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต	3.1 ค่าบรรจุภัณฑ์และสติ๊กเกอร์ของน้ำพริกตาแดง	
	3.1.1 กระปุกพลาสติก 200 กระปุก X 2.5 บาท	500.00
	3.1.2 ค่าพิมพ์สติ๊กเกอร์ 4 สี 200 กระปุก X 1.5 บาท	300.00
	3.2 ค่าสาธารณูปโภค ได้แก่ ค่าน้ำและค่าไฟฟ้าสำหรับใช้ดำเนินการผลิตน้ำพริกตาแดง (ต่อการผลิต 200 กระปุก)	5.00
	3.3 ค่าเสื่อมราคาราคาอุปกรณ์การผลิตน้ำพริกตาแดง ได้แก่ ครก ทัพพี เครื่องปั่นพริก กระทะ ทัพพี เตาแก๊ส (ต่อการผลิต 200 กระปุก)	3.00
	3.4 ค่าแก๊สหุงต้ม (ต่อการผลิต 200 กระปุก)	23.00
	3.5 ค่าเช่าพื้นที่ในการผลิต (ต่อการผลิต 200 กระปุก)	33.00
รวมค่าใช้จ่ายในการผลิต		864.00
ต้นทุนน้ำพริกตาแดงต่อหน่วยแบบกระปุกพลาสติก ขนาดบรรจุ 100 กรัม (หน่วย:บาท)		
1. วัตถุดิบทางตรง		1,574.00
2. ค่าแรงงานทางตรง		900.00
3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต		864.00
ต้นทุนรวม 200 กระปุก		3,338.00
ราคาต้นทุนต่อกระปุก (3,379 บาทด้วย 200 กระปุก)		16.69

2. ผลการกำหนดราคาขายและวางแผนกำไรที่เหมาะสมจากการผลิตน้ำพริกตาแดงของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนตำบลป่าต๋ม การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการจำหน่าย หากจำหน่ายได้ทั้งหมด การกำหนดราคาขายต่อหน่วยจะต้องกำหนดราคาขายให้สูงกว่าต้นทุนต่อหน่วย ทั้งนี้ในการกำหนดราคาขายปลีกต่อหน่วยโดยคิดราคาจากการบวกเพิ่มในต้นทุนการผลิตรวมของน้ำพริกตาแดง แบบกระปุกพลาสติกขนาดบรรจุ 100 กรัม มีดังนี้

2.1 ทางเลือกที่ 1 แต่หากบวกเพิ่ม 100% ของต้นทุน โดยคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ราคาขาย} &= \text{Total cost} + (\text{อัตรากำไรบวกเพิ่ม} \times \text{Total cost}) \\
 &= 16.69 + (100\% \times 16.69) \\
 &= 33.38 \text{ บาทต่อกระปุก}
 \end{aligned}$$

ต้องตั้งราคาขายเท่ากับ 33.38 บาท ต่อกระปุก

2.2 ทางเลือกที่ 2 แต่หากใช้กลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยา (Psychological Pricing Strategy) หรือกลยุทธ์ราคาเลข 9 (Odd Pricing) โดยตั้งราคาในประเภทละ 39 บาท แทนการตั้งราคา 33.38 บาท จะทำให้ผู้บริโภครู้สึกว่าไม่แพงมากนัก เพราะผู้บริโภคมักจะมองตัวเลขราคาด้านหน้าเป็นส่วนใหญ่ในการประเมินราคา อีกทั้ง ในกรณีที่ชุมชนต้องการกำหนดราคาเพื่อส่งเสริมการตลาด (Promotion Pricing) เช่นการขายรวมห่อหรือขายควบ (Product Bundling Pricing) และกำหนดราคารวมไว้เพียงราคาเดียว เช่น ขายรวมห่อ 10 กระปุก ราคา 350 บาท แทนการขายราคา 390 บาท ก็สามารถทำได้เนื่องจากมีช่องราคาที่ตั้ง 39 บาท เหลืออยู่พอสมควรจากราคาที่คาดหวัง 33.38 บาท

โดยผู้วิจัยได้ใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง จึงได้เลือกตัวเลือกที่ 3 เนื่องจากใกล้เคียงกันอีกทั้งยังเป็นการตั้งราคาที่เหตุผลเชิงจิตวิทยาสอดคล้องอีกด้วย โดยคำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{รายได้จากการขาย} &= \text{ปริมาณ} \times \text{ราคาขาย} \\
 &= (39 \text{ บาทต่อหน่วย} \times 200 \text{ กระปุก}) \\
 &= 7,800 \text{ บาท} \\
 \text{กำไรจากการขาย} &= \text{รายได้จากการขาย} - \text{ต้นทุนขาย} \\
 &= 7,800 \text{ บาท} - 3,338 \text{ บาท} \\
 &= 4,462 \text{ บาท ต่อครั้งการผลิต}
 \end{aligned}$$

โดยพิจารณาต่อเนื่องถึงการบริหารการผลิต การคำนวณจุดคุ้มทุนหากกำหนดราคาขายตามหลักจิตวิทยาเลข 9 ที่ 39 บาท จะช่วยกระตุ้นการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น

สูตรจุดคุ้มทุน (ปริมาณขาย):

$$\begin{aligned}
 \text{ต้นทุนคงที่} &= 12,960 \text{ บาท} \\
 &(\text{คำนวณจากค่าเสื่อมราคารถ อุปกรณ์การผลิต น้ำไฟฟ้าแรง และค่าเช่าพื้นที่ในการผลิตต่อปี}) \\
 \text{ราคาขายต่อหน่วย} &= 39.00 \text{ บาท} \\
 \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย} &= 16.51 \text{ บาท} \\
 \text{ปริมาณขาย ณ จุดคุ้มทุน} &= \text{ต้นทุนคงที่} / (\text{ราคาขายต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย}) \\
 &= 12,960 / 39.00 - 16.51 \\
 &\approx 576.2 \text{ หน่วย}
 \end{aligned}$$

ปริมาณขาย ณ จุดคุ้มทุนอยู่ที่ประมาณ 577 หน่วย การตั้งราคานี้ไม่เพียงสร้างแรงจูงใจในการซื้อ แต่ยังครอบคลุมต้นทุนทั้งหมด และสร้างกำไรสุทธิหากยอดขายเกินจุดคุ้มทุน

อย่างไรก็ตาม ในการตั้งราคาขายส่ง กลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนตำบลป่าดุ่มอาจกำหนดราคาขายน้ำพริกตาแดงโดยบวกจากต้นทุนส่วนเพิ่มที่ต่ำกว่าราคาขายปลีก เพราะการขายส่งจะได้ปริมาณการขายมากกว่าการขายปลีก หรือทำให้กำไรจึงมาจากปริมาณการจำหน่ายที่มากกว่า

อภิปรายผล

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญของการศึกษาและการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตน้ำพริกตาแดงของกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนตำบลป่าดุ่ม โดยต้นทุนการผลิตน้ำพริกตาแดงของกลุ่ม ได้แก่ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายในการผลิต ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ที่ผ่านมาทางกลุ่มไม่ได้นำค่าเช่าพื้นที่ในการผลิตมารวมคำนวณเป็นต้นทุนของสินค้า เนื่องจากใช้พื้นที่ที่อยู่อาศัยของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งตามกฎหมายก็ต้องมีการนำค่าใช้จ่ายส่วนนี้มารวมเป็นต้นทุนของสินค้าด้วยเนื่องจากมีการใช้ประโยชน์ จึงจะทำให้ต้นทุนสินค้านี้สมเหตุสมผลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งกนก รัตนมณี และคณะ (2560) ที่พบว่า ค่าใช้จ่ายจากการใช้ประโยชน์ เพื่อบำรุงรักษาหรือคงสภาพสินทรัพย์ ควรคิดเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนผลิตภัณฑ์ ซึ่งการไม่รวมค่าใช้จ่ายดังกล่าวเข้าไปในการคำนวณต้นทุนผลิต อาจทำให้มีผลกระทบต่อกระบวนการการคำนวณราคาขายและกำไรของผลิตภัณฑ์ เช่น ราคาขายต่ำกว่าต้นทุนผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้การไม่รวมค่าแรงงานเข้าไปในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ จะทำให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์ที่คำนวณได้นั้นไม่ครบถ้วน ซึ่งอาจทำให้ผลิตภัณฑ์มีราคาขายต่ำกว่าต้นทุน เช่นกัน และสิ่งเหล่านี้อาจเป็นผลให้กิจการเสี่ยงต่อการขาดทุน และงานวิจัยของกฤษทีรา อาษาศรี และคณะ (2562) พบว่า การศึกษาและงานวิจัยด้านการบริหารจัดการต้นทุน มักเน้นไปที่ความสำคัญของการควบคุมต้นทุนในการบริหารธุรกิจ โดยมีผลต่อการตัดสินใจและยังส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอย่างมาก

2. ด้านการกำหนดราคาขายและการวางแผนกำไรใช้หลักการบวกกำไรที่ต้องการ อันคำนวณจากสูตร โดยนำต้นทุนรวม + (อัตราส่วนเพิ่ม X ต้นทุนรวม) ร่วมกับการกำหนดกลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยาสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญปวีณ์ รัตนพงศ์พร (2562) ที่กล่าวว่าแนวคิดนี้เป็นที่นิยมในการกำหนดราคาในธุรกิจและสามารถปรับแต่งตามความต้องการและรูปแบบธุรกิจของแต่ละบริษัทหรือผู้ประกอบการได้ การใช้ต้นทุนเป็นฐานในการกำหนดราคาอาจจะช่วยกิจการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและกำไรของธุรกิจ และจิตวิทยาการตั้งราคาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เร็ม ไสแจ่ม (2564) ที่ศึกษาถึงปัจจัยจิตวิทยาในส่วนประสมการตลาดส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของลูกค้าในประเทศไทย โดยราคาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของลูกค้าในการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสูงเกินไปอาจทำให้ลูกค้ามีความลังเลที่จะลงทุนในสินค้าอุปโภคบริโภค นอกจากนี้การศึกษาของภาวนีย์ ธนาอนวัช (2563) ที่ได้ศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ขนมไทยโบราณของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรท่าหลวงยังไม่เคยคำนวณต้นทุนการผลิตและไม่มีการจดบันทึกบัญชี การกำหนดราคาขายใช้วิธีกะประมาณมาโดยตลอด และเสนอแนวทางในการกำหนดราคาขายที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ขนมบ้านบ้นโดยใช้อัตราส่วนเพิ่ม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำพริกตาแดงควรปรับปรุงกระบวนการคำนวณต้นทุนการผลิตให้ถูกต้องตามหลักการบัญชี โดยนำค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น ค่าเช่าพื้นที่ผลิต และค่าแรงงานที่ไม่เคย

นำมาคำนวณต้นทุน เข้าไปรวมในต้นทุนผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ต้นทุนมีความครบถ้วนและสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง การดำเนินการนี้จะช่วยให้กลุ่มสามารถกำหนดราคาขายที่เหมาะสม ซึ่งไม่ต่ำกว่าต้นทุนจริง และลดความเสี่ยงต่อการขาดทุนในระยะยาว

ในด้านการกำหนดราคาขายสินค้า ควรใช้วิธีการบวกกำไรที่ต้องการโดยใช้ต้นทุนรวมเป็นฐานร่วมกับการวางแผนกำไรให้สอดคล้องกับนโยบายของกลุ่ม โดยพิจารณากลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยา เช่น การกำหนดราคาที่ลงท้ายด้วยเลข 9 ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อของลูกค้า นอกจากนี้ การพิจารณาความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในตลาด เช่น การศึกษาต้นทุนและราคาสินค้าของคู่แข่ง จะช่วยให้กลุ่มสามารถกำหนดราคาที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดลูกค้าและรักษาความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืนในตลาดสินค้าแบบชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การปรับปรุงผลิตภัณฑ์น้ำพริกตาแดงและการออกแบบตราสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ช่วยเพิ่มมูลค่าและดึงดูดความสนใจของลูกค้า คือ ขั้นตอนที่สามารถดำเนินการเพื่อปรับปรุงผลิตภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ของน้ำพริกตาแดง คือ 1) วิเคราะห์ตลาดและความต้องการของลูกค้า ทำการสำรวจตลาดและวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าเพื่อทราบว่ามีความต้องการในตราสัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์และสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหรือไม่ และว่ามีประเทศและสถานที่ท่องเที่ยวใดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ของคุณ 2) ออกแบบตราสัญลักษณ์โดยต้องให้ตราสัญลักษณ์มีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นด้วยการออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์และไม่เหมือนใคร หรืออาจจ้างนักออกแบบกราฟิกมืออาชีพอาจช่วยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด 3) เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว หากต้องการให้ตราสัญลักษณ์เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะ ควรทำการค้นหาและเจรจาให้ได้สิทธิ์ในการใช้สัญลักษณ์หรือโลโก้ของแหล่งท่องเที่ยวนั้น หรือจะเป็นการสร้างพันธมิตรกับแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและการตลาดจากภายนอก และ 4) การสื่อสารและการตลาดด้วยการออกแบบแผนการตลาดที่เน้นการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ใช้สื่อสารและโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์คุณค่าและความพิเศษของแหล่งท่องเที่ยวและสินค้าชุมชน

2. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ควรให้การส่งเสริม สนับสนุนจัดการฝึกอบรมและประชาสัมพันธ์ด้านการคำนวณต้นทุน ความคุ้มค่าในการลงทุน การจัดทำบัญชีรับจ่ายและการออมเงินที่ใช้แนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละตำบลของอำเภอพร้าวผ่านหน่วยงานปกครองท้องถิ่น อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้นำชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้านเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจแก่ชุมชนฐานรากต่อไป

3. เสนอการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนคงที่ เช่น ค่าเช่าและค่าสาธารณูปโภค เพื่อเป็นแนวทางในการคำนวณจุดคุ้มทุน (Break-even Point) สำหรับชุมชน โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ข้อมูลต้นทุนคงที่ในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจชุมชน เช่น น้ำพริกตาแดง เพื่อกำหนดราคาขายที่เหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการต้นทุน งานวิจัยควรพัฒนากรอบแนวคิดที่เชื่อมโยงต้นทุนคงที่กับการวางแผนเชิงกลยุทธ์

เอกสารอ้างอิง

กึ่งนก ก รัตนมณี, ณพงค์ วิวัฒน์สรรพกิจ, ปรัชญศรัณย์ มรรษณัยน์, ปิยะวัฒน์ ไสธรัตน์, และวิชชากร

จินตกุล. (2560). การศึกษาการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์
ในจังหวัดตรัง. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 15(1), 75-84.

กฤษฑิรา อาษาศรี, กรรณิการ์ ไชยงค์, และกุลนิดา พ่อสีชา. (2560). การวิเคราะห์ต้นทุนและกำไรจากการ
ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ กรณีศึกษา บ้านเหล่าใหญ่ ตำบลเหล่าใหญ่ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์.
วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(2), 129-148.

เทศบาลป่าตุม. (2567). *ประวัติความเป็นมา เทศบาลป่าตุม*.

https://www.patum.go.th/view_file.php?id=557

ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร. (2562). *นโยบายและกลยุทธ์ราคา*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เบญจมาศ อภิสิทธิ์ธิญโย. (2562). *การบัญชีต้นทุน 1*. แพนด้าเลิร์นนิ่งบุ๊ก.

พรณนิภา รอดวรรณะ. (2560). *การบัญชีต้นทุน : หลักและกระบวนการ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาวินีย์ ธนาอนวัช. (2563). การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตและการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ขนมไทยโบราณของ
วิสาหกิจชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา*, 22(2), 169- 180.

มานพ ชุ่มอ่อน. (2565). *หลักการตลาด*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

เริ่ม ไสแจ่ม. (2564). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและปัจจัยจิตวิทยาที่ส่งต่อการตัดสินใจติดตั้ง

โซลาร์รูฟท็อปในประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*, 13(3), 101-114.

หนังสือพิมพ์บ้านข่าว. (2562). *เมืองพร้าวเป็นเมืองที่มีความเจริญในพระพุทธศาสนา*.

<http://bankaonews.com/?p=100344>

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์. (2565). *การบัญชีต้นทุน*. ซีเอ็ดยูเคชั่น